



ALEKSANDER ADAMSKI

Warszawa, 30 marca 1945 r. Zeznanie Aleksandra Adamskiego, zam. ul. Francuska 17 m. 3, świadka egzekucji publicznej dokonanej przez Niemców 12 listopada 1943 roku na ul. Jagiellońskiej koło rzeźni miejskiej.

5 listopada 1943 roku Niemcy urządzili blokadę domu na ul. Francuskiej 17 o godz. 11.00 w nocy. Zabrano wtedy mego syna Ryszarda (ur. 7 lutego 1925), ucznia szkoły rzemieślniczej. 8 listopada syn mój znalazł się na liście publicznie ogłoszonej plakatami. Interesując się losami mego syna, szukałem go i starałem się uwolnić.

12 listopada byłem na Pradze na bazarze. O godz. 10.00 rano rozeszła się wieść, że na ulicy Jagiellońskiej odbywa się publiczna egzekucja. Pobiełem tam i znajdowałem się w odległości około 100 metrów od miejsca egzekucji. Widziałem następujące rzeczy. Widziałem nadjeżdżające dwa auta, jedno z żandarmami, drugie ze skazańcami. Było ich 24 lub 25. Widziałem, jak z auta zeskoczył jeden ze skazańców, koło domu Jagiellońska 22 został zastrzelony przez eskortę. Będąc daleko i w tłumie, nie widziałem szczegółów egzekucji, słyszałem salwy. Tego samego dnia na liście rozstrzelanych znalazłem nazwisko swego syna.

To, co zeznałem, jest zgodne z prawdą. Przed podpisaniem przeczytałem.